

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА

Правові горизонти

Legal horizons

ВИПУСК 5 (18)

Суми – 2017

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор –

Гаруст Ю. В., *д-р юрид. наук, ННІ права СумДУ, Україна;*

Відповідальний секретар –

Уткіна М. С., *аспірант, ННІ права СумДУ, Україна;*

Айден Ульвіє – *доктор філософії, професор, Ізмірський університет, Туреччина;*

Андріяшко М. В. – *доктор філософії, доцент, Барановицький державний університет, Білорусь;*

Бекім Максуті – *доктор філософії, Македонія;*

Бурбика М. М. *д-р юрид. наук, доцент, ННІ права СумДУ, Україна;*

Гиренко І. В. – *д-р юрид. наук, доцент, НУБП, Україна;*

Дегтярєва І. О. – *д-р держ. упр., професор, НАДУ при Президентові України;*

Дерев'янко Б. В. – *д-р юрид. наук, професор, ННІ права СумДУ;*

Завгородня В. М. – *канд. юрид. наук, доцент, ННІ права СумДУ;*

Ельда Зотай – *доктор філософії, Університет Александра Моссі, Албанія;*

Куліш А. М. – *д-р юрид. наук, заслужений юрист України, професор, директор ННІ права СумДУ, Україна;*

Курило В. І. – *д-р юрид. наук, заслужений юрист України, професор, НУБП, Україна;*

Лукаш С. С. – *д-р юрид. наук, професор, СФ ХНУВС, Україна;*

Мельник Р. С. – *д-р юрид. наук, професор, КНУ ім. Т. Г. Шевченка, Україна;*

Музичук О. М. – *д-р юрид. наук, заслужений юрист України, професор, ХНУВС, Україна;*

Петров Р. А. – *д-р юрид. наук, професор, НУ «Києво-Могилянська академія»;*

Убер Села – *канд. політ. наук, Державний університет Тетово, Македонія;*

Сухонос В. В. – *д-р юрид. наук, професор, ННІ права СумДУ, Україна;*

Сухонос В. В. – *д-р юрид. наук, професор, ННІ права СумДУ, Україна;*

Харченко В. Б. – *д-р юрид. наук, професор, ХНУВС, Україна;*

Чернадчук В. Д. – *д-р юрид. наук, професор, ННІ права СумДУ, Україна;*

Шемшученко Ю. С. – *д-р юрид. наук, професор, Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Україна.*

EDITORIAL BOARD

Editor in Chief:

Harust Y. V. – *Doctor of Law, Educational and Scientific Institute of Law SSU, Ukraine;*

Executive Editor:

Utkina M. S. – *Ph. D. student, Educational and Scientific Institute of law SSU, Ukraine;*

Aydin Ulviyye – *Ph. D., Professor, Izmir University, Turkey;*

Andriyashka M. V. – *Ph. D., Associate Professor, Baranovich State University, Belarus;*

Bekim Maksuti – *Ph. D., Macedonia;*

Burbyka M. M. *Doctor of Law, Associate Professor, Educational and Scientific Institute of law SSU, Ukraine;*

Gyrenko I. V. – *Doctor of Law, Associate Professor, National University of Life and Environmental Sciences, Ukraine;*

Dehtyarova I. O. – *Doctor of Public Administration, Professor, National Academy for Public Administration under the President of Ukraine;*

Derevyanko B. V. – *Doctor of Law, Professor, Educational and Scientific Institute of Law SSU;*

Zavgorodnia V. M. – *Ph. D. in Law, Associate Professor, Educational and Scientific Institute of Law SSU, Ukraine;*

Elda Zotaj – *Ph. D., Aleksander Moisiu University, Albania;*

Kulish A. M. – *Doctor of Law, Honored Lawyer of Ukraine, Professor, Director of Educational and Scientific Institute of Law SSU, Ukraine;*

Kurylo V. I. – *Doctor of Law, Honored Lawyer of Ukraine, Professor, National University of Life and Environmental Sciences, Ukraine;*

Lukash S. S. – *Doctor of Law, Professor, Sumy branch of Kharkiv National University of Internal Affairs, Ukraine;*

Melnyk R. S. – *Doctor of Law, Professor, Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine;*

Muzychuk O. M. – *Doctor of Law, Honored Lawyer of Ukraine, Professor, Khariv National University of Internal Affairs, Ukraine;*

Petrov R. A. – *Doctor of Law, Professor, National University of Kyiv-Mohyla Academy;*

Ylber Sela – *Ph. D. in Political Science, Tetova State University, Macedonia;*

Sukhonos V. V. – *Doctor of law, Professor, Educational and Scientific Institute of Law SSU, Ukraine;*

Sukhonos V. V. – *Doctor of Law, Professor, Educational and Scientific Institute of Law SSU, Ukraine;*

Kharchenko V. B. – *Doctor of Law, Professor, Kharkiv national University of Internal Affairs, Ukraine;*

Chernadchuk V. D. – *Doctor of Law, Professor, Educational and Scientific Institute of Law SSU, Ukraine;*

Shemshuchenko Y. S. – *Doctor of Law, Professor, V. M. Koretsky Institute of State and Law, Ukraine.*

Журнал включено до Переліку наукових фахових видань, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук з юридичних дисциплін

(Наказ Міністерства освіти і науки України від 11. 07. 2017 р. № 996

Рекомендовано до друку

вченою радою Сумського державного університету (протокол № 2 від 12. 10. 2017 року)

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації

серія КВ № 22248-12148ПР від 08.07.2016 р.

CONTENTS

P.

SECTION 1

CONSTITUTIONAL LAW; MUNICIPAL LAW

Ryabchenko T. O., Malus A. I. FOREIGN EXPERIENCE OF STATE CONTROL OVER THE ACTIVITIES OF LOCAL SELF-GOVERNMENT BODIES	7
Ryabchenko T. O., Steblianko A. V. ELECTRONIC DECLARATION AS AN EFFECTIVE MEASURE FOR PREVENTION OF CORRUPTION IN LOCAL AUTHORITIES	14
Semenov V. M., Ragulina Yu. M. THEORETICAL FOUNDATIONS OF PUBLIC ADMINISTRATION SOCIAL SECURITY SYSTEM IN EUROPEAN COUNTRIES	20
Strilchuk V. A. INCLUSIVENESS : MUNICIPAL-LEGAL DIMENSION.....	27

SECTION 2

LABOUR LAW; SOCIAL SECURITY LAW

Kyselova O. I. MECHANISM OF GOVERNMENT CONTROL OF EMPLOYMENT OF POPULATION.....	35
--	----

SECTION 3

ADMINISTRATIVE LAW AND PROCESS; FINANCIAL LAW; INFORMATION LAW

Andriichenko N. S. ACCOUNTABILITY AND CONTROL OF THE SECURITY SERVICE OF UKRAINE AS A SPECIAL SUBJECT OF FINANCIAL SYSTEM OF UKRAINE.....	41
Cherej Sn. V. THE POWERS OF THE NATIONAL BANK OF UKRAINE IN THE AREA OF INSOLVENCY OF BANKS	47
Chernadchuk O. V. THE FINANCIAL LEGAL DOCTRINES IN UKRAINE IN THE FIRST HALF OF THE NINETEENTH CENTURY	53
Chernadchuk V. Dm., Yakovlieva Ya. S. ON THE DEFINITION OF THE CONCEPT OF TEACHING ACTIVITY IN THE ANTICORRUPTION LEGISLATION OF UKRAINE	60
Gorkava V. Yu. DEVELOPMENT OF ADMINISTRATIVE RESPONSIBILITY FOR VIOLATION OF TRAFFIC SAFETY	66
Gurzhi A. V. PUBLIC CONSULTATIONS : TOPICAL ISSUES AND PROSPECTS OF LEGAL REGULATION.....	74
Hlushchenko N. V. THE SYSTEM OF ADMINISTRATIVE AUTHORITIES THAT PERFORM PROTECTION AND DEFENSE OF INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS IN THE FIELD OF MEDICINE AND BIOTECHNOLOGY	82
Kosytsia O. O. FINANCIAL RESPONSIBILITY OF THE TAX AGENT	88
Myrhorod-Karpova V. V. THEORETICAL BASES AND ISSUES OF THE DEFINITION OF THE ESSENCE OF STATE FINANCIAL CONTROL IN UKRAINE	95
Ryzhenko O. S. ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGULATION OF CYBER DEFENSE IN UKRAINE.....	105
Shlapko T. V., Myronov P. F. FOREIGN AND DOMESTIC EXPERIENCE IN LEGAL REGULATION OF E-MONEY CIRCULATION	113

SECTION 4

CRIMINAL LAW AND PROCESS; CRIMINALISTICS

Pakhomov V. V., Karikh I. V., Dehtiar R. O. MILITARY POLICE.....	120
---	-----

SECTION 5

**CIVIL LAW AND PROCESS; FAMILY LAW;
INTELLECTUAL PROPERTY RIGHT**

Guts N. G. CONTENT OF THE RIGHT OF OWNERSHIP AND OTHER REAL RIGHTS
OF THE TRADE UNIONS OF UKRAINE 125

SECTION 6

**COURT ORGANIZATION; LAW-ENFORCEMENT AGENCIES;
PROCURATORATE AND BAR**

Olondar V. S. PARTICULAR QUESTIONS OF ORGANIZATION AND TACTICS
OF DOCUMENTING BY THE LAW ENFORCEMENT AGENCIES
OF UKRAINE ACCEPTING OFFER, PROMISE OR OBTAINING
UNLAWFUL BENEFITS BY OFFICIAL 130

**SECTION 5
CIVIL LAW AND PROCESS; FAMILY LAW;
INTELLECTUAL PROPERTY RIGHT**

**СЕКЦІЯ 5
ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС; СІМЕЙНЕ ПРАВО;
ПРАВО ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ**

УДК [331.105.44:347.22.02] (477) (045)

**ЗМІСТ ПРАВА ВЛАСНОСТІ ТА ІНШИХ РЕЧОВИХ ПРАВ ПРОФСПІЛКОВИХ
ОРГАНІЗАЦІЙ УКРАЇНИ**

*Гуц Наталія Григорівна,
викладач кафедри публічного та приватного права
Факультету права та міжнародних відносин,
Київський університет ім. Бориса Грінченка*

У статті розглянуто актуальні питання правового регулювання права власності та інших речових прав профспілок України, проаналізовано ряд законодавчих актів, що регулюють відносини профспілкової власності на сучасному етапі.

Ключові слова : профспілкові організації, майно, право власності, власник, інші речові права.

Guts N. G. Content of the right of ownership and other real rights of the trade unions of Ukraine. The article reviews the issues of legal regulation of the property right and other real rights of trade unions of Ukraine, analyzes a number of legislative acts regulating trade union ownership at the present stage.

Keywords : the trade Union organization, property, legal ownership, owner, other real rights.

Постановка проблеми. На шляху інтеграції України до Європейського Союзу відбувається процес реформування вітчизняного законодавства, яке стосується регулювання відносин власності. Проблематика профспілкової власності у цивілістичній доктрині є недостатньо розробленою, існують прогалини у національному законодавстві щодо врегулювання питань права власності й інших речових прав профспілок, необхідним є вирішення загальнотеоретичних питань щодо встановлення відповідних аксіоматичних понять профспілкової власності, закріплення цих понять у діючому законодавстві та гармонізації діючого профспілкового законодавства з демократичними правовими стандартами Європейського Союзу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми розуміння сутності власності та права власності, а також співвідношення цих понять

досліджено такими вченими, як О. В. Дзера, Н. С. Кузнецова, Р. А. Майданник, Е. О. Суханов, Ю. К. Толстой, Е. О. Харитонов, Я. М. Шевченко та ін. Роботи вищезгаданих авторів мають неоціненне наукове та практичне значення, проте дослідження інституту права власності профспілкових організацій у цих роботах відбувалося фрагментарно, як структурного елемента при дослідженні права власності громадських організацій.

Основною метою статті є проведення загальнотеоретичного огляду та критичного аналізу змісту права власності й інших речових прав профспілкових організацій України згідно з діючим законодавством, проблеми розуміння сутності профспілкової власності, спричинених незначною кількістю комплексних досліджень з цієї проблематики. Постановка завдання:

1. розглянути поняття «зміст права власності» та «інші речові права», «зміст права власності профспілкових організацій»;

2. виокремити основні проблеми, які виникають під час законодавчого вноормування здійснення права власності й інших речових прав профспілковими організаціями України;

3. запропонувати шляхи вирішення вищезазначених проблем профспілкової власності.

Виклад основного матеріалу. У дореволюційній цивілістиці поняття права власності визначалось через такі основні ознаки:

1. право власності – це влада (панування) власника над річчю;

2. панування власника над річчю є виключним і повним;

3. зміст влади (панування) над речами полягає у здійсненні прав власника щодо

належної йому речі, зокрема, у здійсненні права володіння річчю, права користування та права розпорядження.

В.Г. Кукольнік, який є автором конструкції тріади правомочностей власника, визначав право власності як «право у наявних матеріальних речах, наслідком якого є влада володіти, користуватися і розпоряджатися ними ж у всьому їх просторі або в частині, якщо тому не перешкоджає закон або право іншої особи» [1, с. 155]. У період існування СРСР зазначена тріада отримала закріплення у цивілістичній науці, більшістю науковців право власності визначалось як право володіння, користування та розпорядження майном. Норми цивільного права незалежної України також розкривають зміст суб'єктивного права власності через тріаду класичних повноважень власника: власникові належать права володіння, користування та розпорядження своїм майном (ст. 317 Цивільного кодексу України (далі - ЦКУ) [2].

На сучасному етапі розвитку цивілістичної доктрини, крім класичної «тріади правомочностей» власника, існують й інші позиції щодо визначення поняття «права власності» зокрема, як стану привласнення, відношення особи до речі як до своєї; як суспільних відносин, зміст яких полягає в тому, що власник має забезпечену законом юридичну можливість здійснювати панування над майном чи окремою річчю незалежно від волі інших осіб, які його оточують та зобов'язані не перешкоджати цьому пануванню [3, с. 9]. У цілому учасне розуміння змісту права власності включає такі елементи:

1. право на власну поведінку (право на здійснення права власності на власний розсуд);

2. право вимагати «від усіх і кожного» не створювати перешкод у здійсненні права власності (не порушувати його);

3. право звернутися до суду за захистом порушеного права власності з речовим позовом (віндикаційним, негаторним тощо).

Таким чином, відповідно до чинного законодавства власник на свій розсуд володіє, користується та розпоряджається належним йому майном і має право вчиняти будь-які дії, що не суперечать закону. Традиційно право власності визнається найбільш повним (у порівнянні з іншими речовими правами) правом, яке характеризується повним та всебічним пануванням особи над річчю. Це означає, що власник здійснює свої правомочності незалежно від інших осіб й у такому правовому полі, коли не може бути влади над цією ж річчю з боку інших суб'єктів. Право власності у суб'єктивному значенні визначається як закріплені у відповідних нормах права можливості суб'єкта володіти, користуватися і розпоряджатися належним йому майном на свій розсуд у межах, передбачених законом [4, с. 10].

Ст. 13 Конституції України проголошує, що власність не повинна бути використана на шкоду людині та суспільству. Профспілкові організації та їх об'єднання можуть мати у власності кошти та інше майно, необхідне для здійснення їх статутної діяльності. Позбавлення профспілок права власності може мати місце лише за рішенням суду на підставах, визначених законами. Держава забезпечує захист прав усіх суб'єктів права власності та господарювання, соціальну спрямованість економіки, а також рівність усіх суб'єктів права власності перед законом. Правовий режим власності в Україні, відповідно до п. 7 ст. 92 Конституції України, визначається виключно законами України [5].

Ст. 41 Конституції України передбачає принцип непорушності права власності та заборону протиправного позбавлення цього права. П. 2 ч. 1 ст. 3 ЦКУ зазначає, що позбавлення права власності є неприпустимим, а у ст. 321 ЦКУ непорушність права власності закріплено як заборону позбавлення права власності й обмеження в його здійсненні. Конституційні основи правового господарського порядку, що визначені частиною другою ст. 5 Господарського кодексу України, передбачають забезпечення державою захисту прав усіх суб'єктів права власності та господарювання, право кожного володіти, користуватися та розпоряджатися своєю власністю, непорушність права приватної власності, недопущення

протиправного позбавлення власності, визнання та дію в Україні принципу верховенства права [6].

Відповідно до ст. 24 Закону України «Про громадські об'єднання» громадське об'єднання зі статусом юридичної особи для виконання своєї статутної мети має право володіти, користуватися та розпоряджатися коштами та іншим майном, яке відповідно до закону передане такому громадському об'єднанню його учасниками або державою, набуте як членські внески, пожертвуване громадянами, підприємствами, установами та організаціями, набуте в результаті підприємницької діяльності такого об'єднання, підприємницької діяльності створених ним юридичних осіб (товариств, підприємств), а також майном, придбаним за рахунок власних коштів, тимчасово наданим у користування (крім розпорядження) чи на інших підставах, не заборонених законом [7].

Ст. 34 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» передбачає право профспілок, їх об'єднань мати у власності кошти та інше майно, необхідне для здійснення їх статутної діяльності, у тому числі право власності на майно та кошти, придбані в результаті господарської діяльності створених ними підприємств та організацій, визначено інші підстави виникнення права власності на майно та право розпорядження ним. Важливою нормою є те, що позбавлення профспілок права власності, а також права володіння та користування майном, переданим їм у господарське відання, може мати місце лише за рішенням суду на підставах, визначених законом [8].

ЦКУ не дає визначення поняття «юридична особа», проте ст. 80 ЦК України, яка має назву «Поняття юридичної особи», містить вказівку на деякі характерні ознаки цього поняття, зазначаючи, що юридичною особою є організація, створена і зареєстрована у встановленому законом порядку, яка наділяється цивільною правоздатністю і дієздатністю, може бути позивачем та відповідачем у суді. Таким чином, правова доктрина традиційно виділяє чотири основні ознаки, кожен з яких необхідний, а все в сукупності - достатні, щоб організація могла бути визнана суб'єктом цивільного права, тобто юридичною особою [2].

Відповідно до зазначеного вище, профспілка, об'єднання профспілок, які набувають права юридичної особи з моменту затвердження статуту (положення), також має право володіти власним майном. Ст. 34 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» зазначає, що профспілки, їх об'єднання можуть мати у власності кошти та інше майно, необхідне для

здійснення їх статутної діяльності. Право власності профспілок, їх об'єднань виникає на підставі придбання майна за рахунок членських внесків, інших власних коштів, пожертвувань громадян, підприємств, установ та організацій або на інших підставах, не заборонених законодавством; передачі їм у власність коштів та іншого майна засновниками, членами профспілки, державними органами або органами місцевого самоврядування. Також профспілки, їх об'єднання мають право власності також на майно та кошти, придбані в результаті господарської діяльності створених ними підприємств та організацій [8].

Право власності профспілок України, будучи різновидом права власності непідприємницьких товариств як юридичних осіб приватного права, виступає структурним елементом права приватної власності. Право власності профспілкових організацій було закріплено Законами СРСР «Про громадські об'єднання» від 09 жовтня 1990 р. та «Про професійні спілки, права і гарантії їхньої діяльності» від 10 грудня 1990 р. Закон України «Про власність» від 07 лютого 1991 р. визнав професійні спілки суб'єктами права колективної власності й визначив перелік об'єктів, що можуть бути у їхній власності. У радянський період і в незалежній Україні до 01 січня 2004 р. майно за державними підприємствами закріплювалось на праві «повного господарського відання». Із дня набуття чинності Господарського кодексу України майно закріплюється за підприємствами незалежно від форми їх власності на праві «господарського відання».

Правовий аналіз, який було здійснено Інститутом держави і права ім. В. М. Корецького Національної академії наук України, вказує, що правовий зміст терміна «відання», що вживався в колишніх Союзі РСР та Українській РСР стосовно керування, управління підприємствами, установами й організаціями, не має законодавчого трактування в чинному законодавстві України. Деякі фахівці розглядають його як оперативне управління чи повне господарське відання. Однак, якщо звернутися до статті 19 Конституції (Основного Закону) Української Радянської Соціалістичної Республіки в редакції 1937 року, то можна зробити висновок, що основним змістом відання є не окремо виділені відносини власності, а керування (управління) підприємствами, установами й організаціями без будь-яких обмежень. Як відомо, в УРСР керування передбачало всі права щодо володіння, користування і розпорядження майном цих

юридичних осіб, що сучасним законодавством України трактується як право власності.

Право володіння розуміється як заснована на законних підставах можливість мати у себе певне майно, утримувати його у себе, тобто фактично панувати над майном [9, с. 90]. У цивільній науці володіння пов'язується з фізичним аспектом і пояснюють його як «достатньо тривале, стійке, захищене від стороннього втручання фізичне, реальне панування над річчю» [10, с. 274] або «юридичну забезпечену можливість власника мати майно у своєму віданні, у сфері свого фактичного господарського впливу» [11, с. 637]. Правомочність користування є правом на здобуття з речі її корисних властивостей, привласнення плодів та прибутків, що приносяться річчю.

О.А. Підпригора зазначає, що зміст суб'єктивного права власності громадських організацій полягає у тому, що профспілкові та інші громадські організації володіють, користуються і розпоряджаються майном, що належить їм на праві власності, відповідно до їхніх статутів (положень). Право розпорядження майном, що є власністю громадських організацій, належить виключно цим громадським організаціям. Щодо майна профспілкових організацій, то джерела, порядок формування і використання коштів профспілкового бюджету визначається статутами профспілок. Фінансова діяльність профспілок, що здійснюється відповідно до їх статутів, за винятком комерційної діяльності, не контролюється державою. Джерела доходів підприємств і організацій, що належать профспілкам, розміри одержаних ними коштів і сплата податків контролюються державними фінансовими органами і податковими інспекціями [12, с. 213].

Право власності також є одним з видів речових прав. Спільним для права власності і речових прав є, те, що об'єктом цих прав є матеріальна річ, але не дія. Об'єктом речових прав на чуже майно є саме право на чужу річ, а не право вимагати від власника певної поведінки (дії), це право не залежить від волі власника майна. Встановлення права на чуже майно може залежати від волі власника даного майна, але у тому випадку, якщо це право вже встановлено, змінити його чи припинити власник не може. Крім того, право володіння, користування чи розпорядження чужим майном обмежує право власності власника цього майна в тій мірі, в якій воно надано суб'єкту права на чужу річ, оскільки власник речі (майна) не може обмежити володіння, користування чи розпорядження суб'єкта права на чужу річ. Власник має право володіти, користуватися і

розпоряджатися майном на свій розсуд, як і суб'єкт права на чужу річ, який також має право володіти, користуватися і у випадках, передбачених законом, розпоряджатися чужою річчю (майном).

Необхідно мати на увазі, що обсяги даних правомочностей є різними. Право володіння, користування і розпорядження чужою річчю (майном) за загальним правилом є обмеженим, одночасно у цій частині воно обмежує право власності. Права на чужі речі (майно) і право власності тісно пов'язані між собою, право на чужу річ (майно) існувати окремо без права власності не може, оскільки воно виникає з права власності. Право на чуже майно є похідним від права власності на це ж майно, воно ґрунтується на праві власності певної особи на вказане майно, без права власності на дане майно не може бути і права іншої особи, яка хоче ним володіти, користуватися чи розпоряджатися. Окремо право на чужу річ не може бути об'єктом цивільних правочинів, воно може відчужуватися, наприклад, лише разом з об'єктом права власності, який обмежено правом на чужу річ.

Необхідно зазначити, що між зазначеними речовими правами є ряд істотних відмінностей. Передусім право власності не обмежене будь-яким строком, зі смертю власника право власності на дане майно не припиняється, воно лише переходить до інших осіб. Право на чужу річ (майно) за загальним правилом обмежено певним строком, право на чужу річ триває лише протягом певного терміну. Також істотну відмінність мають обсяги правомочностей власника і суб'єкта права на чужу річ, оскільки правомочності власника є необмеженими, але в межах закону. Правомочності суб'єкта права на чужу річ за загальним правилом обмежені та не можуть повністю перекидати право власника на річ.

Основу правового режиму майна некомерційних організацій, у т.ч. й профспілкових, на якій базується їх господарська діяльність, становить право власності або право оперативного управління в залежності від походження закріпленого за ними майна. Слушною є думка В.Ю. Полякова, який зазначає, що з урахуванням того, що некомерційна господарська діяльність спрямована на досягнення економічних, соціальних та інших результатів без мети одержання прибутку, пропонується забезпечення майнових прав некомерційних організацій, які створені на праві оперативного управління. А саме, конкретизовано, що власник майна, закріпленого на праві оперативного управління за некомерційними організаціями, має право

вилучати у такого суб'єкта господарювання надлишкове майно, майно, що не використовується, та майно, що використовується ним не за призначенням, з метою спрямування його виключно на некомерційну діяльність. Крім того, пропонується закріпити правило, згідно з яким власник майна не має права вилучати майно, сформоване за рахунок благодійних та інших внесків від фізичних та юридичних осіб [13, с. 3].

Федерація профспілок України є законним власником належного їм майна, право власності на нього підтверджено відповідними державними актами та згідно з Конвенцією Міжнародної організації праці «Про свободу асоціації та захист права на організацію» № 87, організації працівників мають право вільно організувати свою діяльність і формулювати свою програму

дій, а державна влада утримується від будь-якого втручання, здатного обмежити це право або перешкодити його законному здійсненню [14].

На нашу думку, для більш ефективного правового регулювання власності профспілкових організацій України, доцільним є законодавче закріплення правомочностей профспілок як законних власників їх майна. Без запровадження нового профспілкового законодавства профспілкові організації України будуть змушені надалі застосовувати всі можливі легальні засоби для захисту свого майна як законний власник, майнові права якого офіційно не підтверджено державою, та будуть відстоювати своє право на вільне володіння, користування та розпорядження майновими об'єктами, з метою задоволення суспільних інтересів громадян.

Використана література :

1. Рубанов А.А. Проблемы совершенствования теоретической модели права собственности. / А.А. Рубанов // Развитие советского гражданского права на современном этапе. – М., 1986.
2. Цивільний кодекс України від від 16.01.2003 р. // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003. - №№ 40-44. - ст. 356.
3. Ушакова Ю.А. Поняття, зміст та форми права власності: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.05 «Трудове право; право соціального забезпечення». / Ушакова Ю.А. – К.: Науково-дослідний інститут приватного права і підприємництва Національної академії правових наук України, 2011. - 20 с.
4. Яворська О.С. Правове регулювання відносин власності за цивільним законодавством України: навчальний посібник / О.С. Яворська. – К. : Атіка, 2008. – 256 с.
5. Конституція України 1996 року: Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96–ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua>.
6. Господарський кодекс України: поточна редакція від 20 вересня 2015 р. підстава 1602-18 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua>.
7. Про громадські об'єднання: Закон України від 22 березня 2012 р. № 4572-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua>.
8. Закон України «Про професійні спілки, права і гарантії їхньої діяльності» від 15.09.1999 р. // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1999. - № 45 - ст. 397.
9. Харьковская цивилистическая школа: право собственности: монографія / Под ред. И. В. Спасибо-Фатеевой. – Харьков: Право, 2012. – 424 с.
10. Скловский, К. И. Собственность в гражданском праве / К. И. Скловский . – 5-е изд., перераб. – М. : Статут, 2010 . - 898 с.
11. Цивільне право України: Підручник: У 2 кн. / О.В. Дзера (кер. авт. кол.), Д.В. Боброва, А.С. Довгерт та ін.; За ред. О.В. Дзери, Н.С. Кузнецової. – 2-е вид., допов. і перероб. – К.: Юрінком Інтер, 2004. – Кн. 2. – 640 с.
12. Право власності в Україні: Навч. посіб. / О. В. Дзера, Н.С. Кузнецова, О.А. Підпригора; За заг. ред. О. В. Дзери, Н.С. Кузнецової. - К., Юрінком Інтер, 2000. - С. 213.
13. Поляков В. Ю. Правове регулювання господарської діяльності некомерційних організацій: : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.04 / Поляков Віталій Юрійович; Нац. акад. наук України, Ін-т екон.-прав. дослідж. - Донецьк, 2013. - 17 с.
14. Конвенція Міжнародної організації праці «Про свободу асоціації та захист права на організацію» № 87.